

A nagyvágók a vágóhid bojkottjával fenyegetődznek, ha a város meghosszabbítja a Pick-szalámigyár eddigi kedvezményeit

A pénzügyi bizottság nem javasolja a nyugdíjak felemelését

(A Délmagyarország munkatársától.) Ismeretes, hogy a törvényhatósági bizottság néhány hónappal ezelőtt foglalkozott a Hus- és Vásárpénztárnak azzal a beadványával, amelyben a közbiztonsági ügykezelés teljes ellátására kért felhatalmazást a várostól és huszonöt éves szerződést ajánlott fel, amelynek értelmében megfelelő részesedés ellenében szedné az összes vágóhídi, mázsálási, járlatkezelési és egyéb vásári díjakat, ami egyszerűsítene az ügyintéztést és így megkönnyítené ugy az eladók, mint a vevők dolgát. A közgyűlésen a tanács pártoló javaslata körül nagy vita fejlődött ki, amelynek eredményeként a közgyűlés az ügyet visszaadta a tanácsnak kellő előkészítés céljából.

A javadalmi bizottság ma együttes ülést tartott ebben az ügyben a pénzügyi bizottsággal és elhatározta, hogy a kérdés tanulmányozására bizottságot küld ki, amely a helyszínen vizsgálja meg, hogy miből állana a Huspénztár által ígért munkaegyszerűsítés. Ez a bizottság meglepetésszerűen jelenik majd meg a vágóhídon és nagyon helyesen megvizsgálja azt is, hogy a Huspénztár által tervezett egyszerűsítéseket maga a város nem tudná-e végrehajtani, mert ebben az esetben feleslegesnek látszik a Huspénztárral való szerződés megkötése.

A bizottság foglalkozott ezután a Pick-szalámigyár vágóhídi és adókedvezményének dolgával. Mint emlékeztetés, a város iparpártolás címén mentesítette a szalámigyárt a nem Szegeden levő sertések után járó vágóhídi díjak és fogyasztási adók fizetése alól. Ezt a kedvezményt a közgyűlés 1926—1927. és 1928. évekre szavazta meg. A Pick-gyár a kedvezmény jövő évre való kiterjesztését kérte most a várostól. Ugyanakkor azonban a szegedi husiparosok közös beadványt intéztek a városhoz és a Pick-gyárnak nyújtott kedvezmény megvonását kérték, mert az szerintük érzékenyen megkárosítja a szegedi husiparosokat. A kedvezmény az 1927—1928. gyártási szezonban 86.000, 1928—1929. gyártási szezonban pedig a vágóhídi díjtételek felemelése következtében 110.000 pengő városi kedvezményt jelentett. A múlt évi összegből nem kevesebb, mint 54.000 pengő volt az elengedett vágóhídi díj, ez pedig olyan hatalmas összeg, amely nagyon megérzik a vágóhid költségvetésében, következménye pedig az, hogy a szegedi husiparosoknak magasabb díjtételeket kell fizetniük. Bejelentették a husiparosok, hogy abban az esetben, ha a szalámigyár továbbra is megkapja ezt a kedvezményt, úgy a nagyvágók szintén a városon kívül vágatják le sertéseiket, a szegedi vágóhidat nem veszik igénybe, de nem lesznek hajlandók a vágóhídi díjak megfizetésére sem, a szabályrendelet ugyanis kimondja, hogy azok után az állatok után is kell bizonyos díjat fizetniük, amelyeket nem a közbiztonságon vágnak le, hanem levágott állapotban szállítják a városba.

Pick Jenő a kedvezmény további megadását kérte felszólalásában. Kifejtette, hogy ennek a kedvezménynek a megvonása versenyképtelenné és ekszportképtelenné tenné a gyárat és így abban a pillanatban, amint a város vágóhídi díjat követel a levágva szállított sertések után is, kénytelen lenne beszüntetni gyárának üzemét. Nemcsak a gyár, hanem a magyar ipar és Magyarország külkereskedelmi mérlegének érdeke is megkívánja, hogy a város továbbra is biztosítsa a kedvezményt, mert a gyár produktumának hatvan százalékát ekszportálja jelenleg.

Hosszabb vita után a bizottság elfogadta Pick Jenőnek azt az ajánlatát, hogy a belfogyasztásra kerülő szalámi gyártásához felhasznált hus kilója után egy fillér díjat fizet, ami évente körülbelül három-négyezer pengőnek felel meg.

A husiparosok képviselői bejelentették, hogy abban az esetben, ha a közgyűlés is hozzájárul ehhez a megoldáshoz, a közgyűlési határozatot megfellebbezik a miniszterhez.

A szalámigyár kérelmének letárgyalása után a javadalmi bizottság tagjai eltávoztak és a pénzügyi bizottság tartotta meg ülést, amelynek egyetlen tárgya a városi nyugdíjasok kérelme volt. A városi nyugdíjasok azt kérték a várostól, hogy az 1925 előtti nyugdíjazott városi alkalmazottak nyugdíját emelje fel a város olyan mértékben, hogy ne legyen eltérés

A kereskedők szövetsége tiltakozik az adófelszólamlási bizottságok újabb adó kivételése ellen

„A könyvszakértők ne lépjenek túl hatáskörüket“

(A Délmagyarország munkatársától.) A Szegedi Kereskedők Szövetségének nagytanácsa vasárnap délelőtt Varga Mihály elnökletével ülést tartott, amelyen az adófelszólamlásokkal kapcsolatban felmerült kereskedői sérelmekkel foglalkozott. Varga Mihály megnyitó beszédében rövidesen ismertette a tanács összehívásának célját. Elmondotta, hogy a második adófelszólamlási bizottság már megkezdte tárgyalásait és hétfőn megkezdte működését az első számú felszólamlási bizottság is. A felszólamlási bizottság nem teljesíti pontosan hivatását, mert a helytelen adó kivételek korrigálása helyett új adókat vet ki. A kereskedők szövetségének le kell szögeznie ebben az ügyben az álláspontját, amely nem lehet más, mint az, hogy a mai gazdasági viszonyok között a kereskedők még súlyosabb helyzetben vannak és így nincs semmi alapja az adók állandó emelésének.

Dr. Kertész Béla, a szövetség ügyésze ismertette ezután az adó kivétel bizottságok működését, majd az elnökség nevében a következő két határozati javaslatot terjesztette elő.

„A Szegedi Kereskedők Szövetsége nagytanácsa üléseiben foglalkozott az adó kivételek céljára fogantatott könyvvizsgálatok ügyével és megállapította, hogy az 1928. évi adó kivétel céljára fogantatott könyvvizsgálatok az esetek túlnyomó számában negatív eredménnyel zárultak, mert a vizsgálatot fogantató közegek raktárkönyv hiányában az üzleti könyvek érdemi vizsgálatába nem bocsátkoztak. A szegedi kereskedőosztály képviselőiben a szövetség nagytanácsa megállapítja, hogy a nagyvárosi kereskedelem legnagyobb részében, a részletes kereskedelem pedig kivétel nélkül fizikai lehetetlenség a raktárkönyvek vezetése. Ott, ahol nagyszámu árucikkek vannak raktáron, ahol a legkülönbözőbb nemű és fajta cikkek kerülnek naponta eladásra, csak újabb, nagyobb számu alkalmazotti segédőrkötőjén lehetne a raktárkönyv vezetéséről gondoskodni. Így újabb megterhelést kereskedelmünk el nem bír.“

A közigazgatási bíróság legutóbbi határozataiban arra a sérelmes álláspontra helyezkedett, hogy raktárkönyv hiányában az üzleti könyvek vizsgálatát megelőzendőnek tartja és a kivétel céljára becslési eljárásnak van helye. Ezen bírói ítéletek ellenében a szövetség álláspontja az, hogy a raktárkönyv vezetése helyettesíthető az érkező és kimenő számlákat magában foglaló árubeszerzési könyv szabályos vezetésével, mert ezen árubeszerzési könyvvel, továbbá a rendelkezésre álló egyéb adatokkal a leltár helyessége pontosan ellenőrizhető.

Ezért a szövetség az OMKE és a kereskedelmi és iparkamara után a pénzügyminiszterhez fordul a közadók kezeléséről szóló 1927. évi 60.000. számú

3 név:

Hugó Victor
Nevető ember
Conrad Veidt

megrázó alakításával péntektől
a hét szenzációja
a Korzó Moziban.

a későbbi nyugdíjasok illetményei között. A számvevőség megállapítása szerint a nyugdíjak rendezése évente 66.000 pengővel terhelne meg a város közönségét. A pénzügyi bizottság éppen ezért nem javasolja a nyugdíjasok kérelmének teljesítését, de azért sem, mert ahhoz a kormány úgy sem járulna hozzá mindaddig, amíg az állami nyugdíjasok illetményeit nem rendezik.

P. M. utasítás oly tartalmu módosítása iránt, hogy a nagyszámu árucikkek kiterjedő üzletkörrel bíró nagyvárosi és kisvárosi kereskedelem az árubeszerzési könyv vezetésében mentesíthető legyen a raktárkönyv vezetésének kötelezettsége alól.

A második határozati javaslat a következő:

„A Szegedi Kereskedők Szövetségének nagytanácsa az 1928. évi adófelszólamlási tárgyalások közben szükségesnek véli, hogy nyomtatékosan rámutasson a szegedi kereskedőosztály jelenlegi súlyos gazdasági válságára és azokra az indokokra, amelyek a kereskedőosztállyal szemben az adók megállapítása körül a legmesszebbmenő méltányosságot teszik parancsolóan szükségessé. Szegednek határváros jellege hozza magával, hogy a hinterlandjától megfosztott városnak kereskedelme lassu sorvadásra van ítélve. Sem a tisztviselőosztály, sem a gazdaközönség nem jelentenek lényeges vásárló erőt a sokkal nagyobb fogyasztásra berendezkedett kereskedelem számára. Míg az előbbi a békebeli mértékben aluli fizetése által okozott megélhetési nehézségekkel küzd, addig a gazdaközönség a rossz termés következtében redukálni kénytelen bevásárlásait. A teljes gazdasági pangással ellentétben a rezsiköltségek és pedig közterhek, üzletbér, személyzeti fizetések állandóan növekednek. A már gyakran hangoztatott miniszteri kijelentések alapján kormányzati programmá vált a magángazdaságok talpraállítása feladata, a közterhek enyhítése útján. Sokszorosan sürgős és indokolt a közterhek enyhítése éppen a fent vázolt okokból kifolyólag Szegeden, ha sulyt helyez a kormány arra, hogy Szeged adóalanyait a jövő adóztatás számára megmentsé.“

A szövetség ezen határozatát az adófelszólamlási bizottság kereskedelmi és iparkamarai kiküldöttjei útján juttatja az adófelszólamlási bizottság tudomására.

A határozati javaslatokat több felszólalás után változatlanul elfogadta a nagytanács, dr. Szekerke Lajos indítványára azonban kimondta, hogy átír a kamarához és a pénzügyigazgatósághoz és intézkedést kér, hogy a pénzügyminiszter kiküldött könyvszakértői ne lépjenek túl törvényben szabályozott hatáskörüket.

Elsőrendű

280

fehérneműanyagok

Dollák Testvéreknel Csekonics uccá.

ROYAL REGGELI!

Kávé, méz, tojás vagy vaj
90 fillér.

449

Ooni Kozák Kórus

holnapi hangversenyére

Jegy 5 pengőtől a Délmagyarország jegyirodájában
Állóhely 2 pengő.